

osiągniętego zarówno z usług na zlecenie Centrali Spółdzielni Transportu lub spółdzielni w niej zrzeszonych, jak i usług na zlecenie innych osób.

4. Podatnikom wymienionym w ust. 2 oblicza się podatki obrotowy i dochodowy za okresy, w których wykonywali usługi na zlecenie Centrali Spółdzielni Transportu lub spółdzielni w niej zrzeszonych przy udziale więcej niż jednego członka rodziny lub więcej niż jednego pracownika najemnego, na zasadach ogólnych, z tym że przy obliczaniu podatku dochodowego stosuje się skalę podatkową przypadającą od dochodu obliczonego w stosunku rocznym.

5. Na podatnikach wymienionych w ust. 1 i 2 ciąży obowiązek prowadzenia ksiąg podatkowych począwszy od dnia, w którym po raz pierwszy dokonali usług na zlecenie innych osób niż Centrala Spółdzielni Transportu lub spółdzielnie w niej zrzeszone, albo od dnia, w którym zaczęli pracę przy udziale więcej niż jednego członka rodziny lub więcej niż jednego pracownika najemnego. Obowiązek ten nie ustaje już do końca roku podatkowego. Do ksiąg podatkowych można w tym przypadku nie wpisywać usług wykonywanych na zlecenie Centrali Spółdzielni Transportu lub spółdzielni w niej zrzeszonych, od których opłaca się podatek obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu (§ 1 ust. 1).

6. Podatnicy wymienieni w ust. 1 i 2 mają obowiązek składania deklaracji na zaliczki miesięczne na podatki obrotowy i dochodowy za te miesiące, w których podlegają opodatkowaniu na zasadach ogólnych, oraz obowiązek składania zeznań rocznych o obrocie i dochodzie.

7. Podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu z tytułu usług wykonanych na zlecenie Centrali Spółdzielni Transportu lub spółdzielni w niej zrzeszonych, pobrane od podatników (furmanów), którzy w danym miesiącu w myśl ust. 2 powinni opłacać podatek obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych, zalicza się na poczet tych podatków.

§ 7. 1. Do obliczania i pobierania zryczałtowanego podatku z tytułu usług wykonywanych na zlecenie Centrali Spółdzielni Transportu lub spółdzielni w niej zrzeszonych obowiązane są — jako płatnicy — Centrala Spółdzielni Transportu i spółdzielnie w niej zrzeszone

przy każdej wypłacie należności za wykonane usługi transportowe.

2. Pobrane kwoty zryczałtowanego podatku należy przelewać na rachunek organu finansowego określonego w karcie rejestracyjnej na usługi transportowe do dnia 20 danego miesiąca, jeżeli chodzi o kwoty pobrane od dnia 1 do 15 tego miesiąca, a do dnia 5 następnego miesiąca, jeżeli chodzi o kwoty pobrane od 16 do końca poprzedniego miesiąca. W razie uchybienia tym terminom płatnik obowiązany jest uiścić odsetki za zwłokę stosownie do obowiązujących przepisów.

3. Płatnicy określani w ust. 1 są obowiązani prowadzić ewidencję pobranych kwot zryczałtowanego podatku oraz przy przelewaniu tych kwot składać organom finansowym, określonym w karcie rejestracyjnej na usługi transportowe, wykazy zawierające imię i nazwisko poszczególnego podatnika, jego adres, podstawę obliczenia i wysokość pobranego podatku oraz oświadczenie, że podatnik wykonuje usługi transportowe w warunkach określonych w § 1 ust. 1.

4. Płatnicy określani w ust. 1 obowiązani są powiadamiać organ finansowy, oznaczony w karcie rejestracyjnej na usługi transportowe, o nieprzebrzeganiu przez podatników warunków wymienionych w § 1 ust. 1.

§ 8. 1. Członkowie pomocniczych spółdzielni przewozowych wykonujący usługi transportowe pojazdami konnymi (furmani) w warunkach nie odpowiadających przepisom § 1 ust. 1 opłacają podatek obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych.

2. Wpłacanie zryczałtowanego podatku na podstawie niniejszego rozporządzenia nie zwalnia podatników od obowiązku podatkowego w podatku obrotowym i podatku dochodowym na zasadach ogólnych od świadczenia innych usług lub świadczenia rzeczy oraz od przychodów z tych źródeł. Do dochodów ustalonych z innych źródeł nie dolicza się dochodów osiągniętych z usług transportowych, od których podatek obrotowy i dochodowy pobiera się w formie ryczałtu.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

9

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 14 grudnia 1953 r.

w sprawie ochronnego szczepienia psów przeciw wściekliznie.

Na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 673, Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245 i z 1948 r. Nr 49, poz. 373) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wszystkie psy w wieku ponad 2 miesiące na obszarze całego państwa podlegają przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciw wściekliznie.

2. W ciągu roku kalendarzowego pies podlega jednemu przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciw wściekliznie.

§ 2. 1. Terminy, miejsce i porządek szczepień dla poszczególnych miejscowości oznacza prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej i ogłasza je w sposób w tych miejscowościach przyjęty co najmniej na 2 tygodnie naprzód.

2. Na terenach m. st. Warszawy i m. Łodzi termin, miejsce i porządek szczepień oznacza prezydium dzielnicowej rady narodowej.

§ 3. 1. Psy przywożone z zagranicy podlegają przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciw wścieklicznie na stacji wejściowej.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy psów, które przeszły szczepienia ochronne przeciw wścieklicznie w okresie 9 miesięcy przed dniem przywiezienia z zagranicy; dokonanie tego szczepienia powinno być udowodnione świadectwem urzędowym, zalegalizowanym przez właściwy urząd konsularny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. Psy, przywiezione z zagranicy i poddane w danym roku kalendarzowym szczepieniu ochronnemu przeciw wścieklicznie za granicą lub na stacji wejściowej, nie podlegają już w tym roku szczepieniu, zarządzonemu w myśl § 2.

§ 4. Szczepienia przeprowadzają państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt przez lekarzy weterynaryjnych, zatrudnionych w tych zakładach, lub przez innych lekarzy weterynaryjnych, umówionych za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 5. Psy powinny być doprowadzane do szczepienia na smyczy i w zabezpieczających kagańcach.

§ 6. 1. Psy, nie poddane bez usprawiedliwionej przyczyny ochronnemu szczepieniu przeciw wścieklicznie, po upływie wyznaczonego dla danej miejscowości terminu szczepień podlegają wybicciu.

2. Zarządzenia w sprawie wybiccia psów wydają prezydium rad narodowych, określone w § 2.

§ 7. 1. Na pokrycie kosztów szczepienia państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt pobierać będą za szczepienie każdego psa opłatę, ustaloną odrębnymi przepisami.

2. Pobrane opłaty należy wpłacać na rachunek dochodów budżetów terenowych.

§ 8. Tracą moc §§ 1—6 i § 8 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 października 1948 r. w sprawie ochronnego szczepienia psów przeciw wścieklicznie (Dz. U. z 1948 r. Nr 51, poz. 405, z 1950 r. Nr 39, poz. 356 i z 1951 r. Nr 51, poz. 366).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *J. Dąb-Kocioł*

10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ ZDROWIA

z dnia 11 listopada 1953 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy wytwarzaniu wyrobów gumowych.

Na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) oraz ust. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. z 1928 r. Nr 35, poz. 325 i z 1950 r. Nr 36, poz. 330) oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 78, poz. 676) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach:

- 1) wytwarzających wyroby z kauczuku naturalnego lub syntetycznego;
- 2) impregnujących tkaniny roztworami kauczuku naturalnego lub syntetycznego i wytwarzających tkaniny zawierające kauczuk;
- 3) naprawiających wyroby gumowe, jak obuwie gumowe lub dętki do rowerów, samochodów i piłek przy zastosowaniu wulkanizacji;
- 4) innych, używających do produkcji kauczuku naturalnego lub syntetycznego przy zastosowaniu wulkanizacji.

II. Przepisy ogólne.

§ 2. Nowopowstające zakłady, o których mowa w § 1, zatrudniające ponad 200 robotników, powinny

być oddalone co najmniej o 500 m od granic osiedli i dzielnic mieszkalnych.

§ 3. Używanie ołowiu do produkcji jest zabronione, z wyjątkiem produkcji wyrobów gumowych specjalnych, gdy użycie ołowiu jest konieczne (np. do wyrobu fartuchów i rękawic gumowych, przeznaczonych do pracy przy aparatach rentgenowskich).

§ 4. Przy stosowaniu do produkcji lub naprawy roztworów gumy w rozpuszczalnikach lotnych, łatwopalnych i szkodliwych dla zdrowia, jak np. benzyny, należy przestrzegać następujących przepisów:

- 1) pomieszczenia, w których stosuje się przy pracy te roztwory, powinny być urządzone i utrzymywane w sposób zapobiegający powstawaniu pożaru;
- 2) praca przy stosowaniu roztworów powinna odbywać się w sposób zhermetyzowany, zmechanizowany i zautomatyzowany;
- 3) miejsca, w których mogą wydzielać się pary rozpuszczalników, powinny być zaopatrzone w skuteczne urządzenia wentylacji wyciągowej, zapobiegającej zanieczyszczeniu powietrza pomieszczeń przez pary rozpuszczalników;
- 4) stężenie szkodliwych rozpuszczalników w powietrzu pomieszczeń nie może przekraczać dla benzyny 0,3 mg/l, dla benzenu 0,1 mg/l;
- 5) w pomieszczeniach, wymienionych w pkt 1, zabronione jest palenie tytoniu i dokonywanie czynności